

Bruxelles, 4 februarie 2022
(OR. fr)

5887/22

LIMITE

AGRI 37
AGRILEG 12
FOOD 10
SAN 68
PHYTOSAN 5
VETER 7
ENV 100
CLIMA 53
CODEX 2
WTO 12
RELEX 132

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Consolidarea coerenței dintre Pactul verde, PAC și politica comercială pentru sprijinirea tranziției către sisteme alimentare durabile – <i>Schimb de opinii</i>

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o notă de informare din partea președinției, în vederea schimbului de opinii care va avea loc pe tema sus-menționată în cadrul reuniunii Consiliului Agricultură și Pescuit din 21 februarie 2022.

Consolidarea coerenței dintre Pactul verde, PAC și politica comercială pentru sprijinirea tranziției către sisteme alimentare durabile

Uniunea Europeană este angajată în tranziția sectoarelor sale agricol, alimentar și forestier, pentru a le face din ce în ce mai reziliente și mai durabile, mai respectuoase față de mediu și față de bunăstarea animalelor, astfel încât să facă față provocărilor majore ale timpului nostru – inclusiv celor generate de schimbările climatice și de declinul biodiversității, precum și așteptărilor societății în continuă evoluție.

De exemplu, în cadrul Pactului verde european, Comisia Europeană a propus obiective comune ambițioase, cum ar fi foaia de parcurs „Pregătiți pentru 55” pentru a atinge neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon în 2050 sau strategiile tematice „De la fermă la consumator” și „Biodiversitatea”, în favoarea unor sisteme alimentare sănătoase, reziliente, echitabile și durabile, inițiative salutate de Consiliu și de Parlament. Uniunea Europeană a reafirmat, de asemenea, aceste angajamente în cadrul Summitului Organizației Națiunilor Unite privind sistemele alimentare, care a avut loc în septembrie 2021.

Acest nou cadru oferă o ocazie unică de a reafirma și de a reforma contractul social privind alimentația care leagă Uniunea Europeană de cetățenii săi de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Roma. Cetățenii acordă în fapt o atenție sporită aspectelor de mediu, de sănătate și etice ale alimentației lor, inclusiv bunăstării animalelor și necesității de a asigura un venit echitabil și condiții de muncă decente în sectorul agricol.

Pentru ca tranziția să aibă succes, este necesar să fie sprijinite părțile interesate europene vizate, cum ar fi agricultorii, deoarece această tranziție poate implica costuri de adaptare care nu sunt întotdeauna remunerate de piață, în condițiile în care aceste părți interesate își desfășoară activitatea într-un context globalizat. Noua politică agricolă comună pentru perioada 2023-2027 va contribui la aceasta în ceea ce privește agricultura.

Pe lângă sprijinul financiar, este necesar, de asemenea, să se faciliteze alegerea consumatorilor pentru regimuri alimentare durabile și diversificate și să se alinieze politicile publice ale UE la obiectivele în materie de durabilitate, în special politica privind sănătatea și protecția animalelor, politica privind sănătatea plantelor, politica privind siguranța alimentară și politica de informare a consumatorilor, precum și politica de mediu și politica comercială.

Politicile UE trebuie, pe de altă parte, să ia în considerare efectele negative nedorite care ar apărea în timpul acestei tranziții, în special cele legate de fenomenele de „relocare a presiunii asupra mediului” către țările terțe, care ar putea submina eficacitatea acestora.

De exemplu, studiul realizat de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei¹, care urmărește să evalueze efectele cumulative asupra sistemului alimentar european ale unora dintre obiectivele stabilite în Pactul verde european și în strategiile „De la fermă la consumator” și „Biodiversitatea”, arată că, în ceea ce privește beneficiile preconizate pentru mediu și climă, punerea în aplicare a acestor strategii ar putea duce la riscuri de reducere a producției agricole europene și la o creștere a importurilor de produse agricole din țări terțe care ar putea fi mai puțin ambițioase în ceea ce privește protecția mediului sau a sănătății sau ar putea să nu satisfacă așteptările consumatorilor europeni și, de asemenea, să aibă un impact mai defavorabil în ceea ce privește emisiile de carbon.

Fără a subestima limitările metodologice ale acestei activități², rezultatele acestui studiu și ale altor studii similare ne impun să reflectăm asupra modului în care am putea evita ca creșterea cerințelor de sănătate și de mediu aplicabile agriculturii europene să ducă la o reducere a capacității noastre de producție, cu consecințe asupra aprovizionării cu alimente la nivel mondial, care ar putea fi însoțite de dezechilibre sociale, precum și de o creștere a impactului asupra mediului sau climei în alte regiuni ale lumii.

---

¹ JRC, 2021, „*Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model*” (Modelizarea ambițiilor în materie de mediu și climă în sectorul agricol cu ajutorul modelului CAPRI).

² În special, neluarea în considerare a altor obiective complementare și acțiuni în ceea ce privește componenta „cerere” din cadrul acestor strategii.

Cercetarea și inovarea joacă un rol major în a permite agriculturii europene să reușească în tranziția sa fără a compromite potențialul său de producție. Investițiile (în robotică, sectorul digital, genetică, biosoluții) vor contribui, de asemenea, la găsirea unui răspuns. În sfârșit, implementarea agroecologiei rămâne cea mai bună modalitate de a menține potențialul solului și biodiversitatea ecosistemelor, care reprezintă o condiție pentru menținerea capacității de producție. Cu toate acestea, pentru a mobiliza aceste pârghii, agricultorii europeni vor avea nevoie de o capacitate financiară adecvată și de venituri suficiente.

Având în vedere toate acestea, este esențial să se asigure coerența obiectivelor, în special ale celor trei politici care sunt în egală măsură esențiale pentru construirea Uniunii Europene, pentru prosperitatea acesteia și pentru capacitatea sa de a răspunde provocărilor viitorului: politica agricolă comună, care este o garanție a securității alimentare în Europa și în lume, Pactul verde european, care urmărește să definească noul model de creștere durabilă al Uniunii, și politica comercială, bazată pe apărarea normelor multilateralismului ca factor de stabilitate globală.

Respectând normele sistemului comercial multilateral, ar trebui să fie posibil să se abordeze această chestiune de coerență, în conformitate cu prioritățile propuse de Comisia Europeană în comunicarea sa privind revizuirea politicii comerciale.

Astfel, în anumite circumstanțe, normele OMC permit deja luarea unor măsuri de reglementare, inclusiv restricții la import, în vederea atingerii unui obiectiv legitim de politică, cum ar fi protecția sănătății, a mediului sau protecția moralității publice, cu condiția ca acestea să fie nediscriminatorii și să nu constituie o restricție disimulată a comerțului, să fie necesare pentru atingerea obiectivului urmărit, să fie fundamentate științific și să aibă un efect asupra fenomenelor globale. Schimbările climatice, declinul biodiversității și rezistența la antibiotice fac parte în mod clar din aceste provocări globale.

Acesta este contextul în care Parlamentul European și Consiliul au solicitat Comisiei Europene un raport privind aplicarea standardelor sanitare și de mediu ale Uniunii Europene (inclusiv standardele privind bunăstarea animalelor, precum și procesele și metodele de producție) în cazul produselor agricole importate³. Având în vedere așteptările exprimate în contextul negocierilor privind reforma politicii agricole comune, respectivul raport trebuie să furnizeze o evaluare cuprinzătoare a acestei chestiuni și să permită acoperirea tuturor politicilor publice relevante. Raportul ar trebui să fie publicat cel târziu în iunie 2022.

Pentru a garanta că produsele agricole și alimentare introduse pe piața Uniunii, indiferent dacă sunt de origine europeană sau importate, garantează consumatorilor europeni același nivel de protecție a sănătății și a mediului, pot fi identificate o serie de pârghii:

- (i) revizuirea limitelor maxime de reziduuri (LMR) și a toleranțelor la import (TI) pentru produsele de protecție a plantelor;
- (ii) aplicarea anumitor standarde europene produselor importate (măsuri „în oglindă”);
- (iii) consolidarea etichetării;
- (iv) luarea în considerare a acestor provocări în acordurile comerciale bilaterale;
- (v) consolidarea acțiunii și a cooperării în cadrul organismelor de standardizare internațională.

---

³ *Declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea standardelor UE în materie de sănătate și de mediu în cazul produselor agricole importate (JO C 488, 6.12.21, p. 7).*

(i) Revizuirea limitelor maxime de reziduuri (LMR) și a toleranțelor la import (TI) pentru produsele de protecție a plantelor

Legislația UE stabilește un cadru pentru introducerea pe piață și utilizarea produselor de protecție a plantelor⁴ în interiorul Uniunii. Ea reglementează, de asemenea, introducerea pe piață a produselor alimentare și a hranei pentru animale de origine vegetală și animală prin stabilirea limitelor maxime ale reziduurilor de pesticide (LMR) pentru aceste produse⁵. Aceste limite se aplică tuturor produselor introduse pe piața UE, indiferent dacă sunt produse în UE sau importate din țări terțe.

În afara normelor naționale din țara de producție, singura limitare privind utilizarea produselor de protecție a plantelor pentru producția de produse alimentare sau de hrană pentru animale pentru export în Uniunea Europeană este aceea că este necesar să nu se depășească, în produsul introdus pe piață, LMR-urile aplicabile în Uniunea Europeană.

Normele UE permit operatorilor să solicite o toleranță la import (TI) inclusiv pentru substanțe active neautorizate în UE din alte motive decât sănătatea publică, pentru a ține seama de diferitele practici agricole și pentru a răspunde nevoilor comerțului internațional. Prin urmare, pentru substanțele care nu au fost aprobate în Uniune, pot fi stabilite sau menținute LMR-uri care depășesc limita de cuantificare a reziduurilor. Acest lucru duce la introducerea legală pe piață a produselor alimentare sau a hranei pentru animale care conțin reziduuri de substanțe a căror utilizare este interzisă în UE, atât timp cât nivelurile acestor reziduuri rămân sub LMR-urile aplicabile.

---

⁴ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și Directiva 2009/128/CE.

⁵ Regulamentul (CE) nr. 396/2005.

În acest context, revizuirea în curs de către Comisia Europeană a LMR-urilor/TI-urilor pentru substanțele interzise în UE trebuie să continue pentru a asigura alinierea acestora cât mai curând posibil cu cele mai recente dovezi științifice. Aceste lucrări ar trebui să includă o mai bună luare în considerare a provocărilor generale de mediu în definirea LMR-urilor/TI-urilor, astfel cum a fost propusă de Comisie în raportul său din 20 mai 2020 către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și a Regulamentului (CE) nr. 396/2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide⁶. În plus, ar putea fi stabilite LMR-uri pentru produsele destinate exclusiv hranei pentru animale, pentru a controla mai bine riscul de contaminare a animalelor cu produse de protecție a plantelor care ar putea prezenta un risc pentru sănătatea acestora.

(ii) Continuarea lucrărilor începute privind aplicarea anumitor standarde europene produselor importate

Legislația UE include deja **dispoziții privind metodele de producție care se aplică „în oglindă” produselor importate** din țări terțe. Astfel, un exemplu în acest sens este interdicția privind importurile de animale și produse de origine animală cărora li s-au administrat produse medicinale antimicrobiene utilizate ca promotori de creștere și substanțe antimicrobiene rezervate pentru sănătatea umană, prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare. Ca urmare a intrării în vigoare a regulamentului la 28 ianuarie 2022, adoptarea rapidă a actelor secundare prevăzute la articolul 118 din acest regulament este esențială pentru punerea în aplicare efectivă a acestei interdicții.

Astfel cum se sugerează în Comunicarea Comisiei privind revizuirea politicii comerciale⁷, UE ar putea fi nevoită să pună în aplicare mai multe măsuri „în oglindă”, în conformitate cu normele OMC.

---

⁶ Raport REFIT, COM/2020/208 final.

⁷ Comunicarea Comisiei din 18 februarie 2021, Revizuirea politicii comerciale - O politică comercială deschisă, durabilă și fermă, COM(2021) 66 final, a se vedea punctul 3.2.2.

În acest scop, în contextul evaluărilor impactului efectuate înainte de evoluțiile legislative, ar putea fi sistematizată o evaluare a relevanței aplicării standardelor de producție ale Uniunii produselor din țări terțe, cu scopul de a consolida protecția sănătății sau a mediului sau de a răspunde la preocupările de ordin etic. O primă ocazie de a pune în aplicare această abordare ar putea fi revizuirea legislației privind bunăstarea animalelor, precum și revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 privind aditivii din hrana animalelor, la care Comisia lucrează în prezent.

În plus, această activitate ar permite crearea unui cadru de reglementare clar și cuprinzător, pus în aplicare indiferent de originea produselor alimentare.

(iii) Consolidarea sistemelor de etichetare

Consumatorii doresc să aibă mai multe informații cu privire la originea și metodele de producție ale produselor agricole și alimentare pe care le cumpără și să contribuie la un sistem alimentar mai durabil prin alegerile lor.

Etichetarea originii produselor permite consumatorilor să facă alegeri în conformitate cu așteptările pe care le exprimă. Indicarea originii pe etichetă este deja obligatorie pentru multe produse comercializate în UE, indiferent dacă sunt produse în UE sau importate. Consolidarea etichetării obligatorii a originii produselor agricole și alimentare ar putea, în conformitate cu normele OMC, să permită o mai bună informare a consumatorilor europeni cu privire la standardele de producție ale produselor pe care le consumă.

(iv) Asigurarea faptului că aceste provocări sunt luate în considerare mai bine în acordurile comerciale și de cooperare

De asemenea, este esențial ca politicile și instrumentele UE să contribuie în mod real la creșterea la nivel colectiv, la scară planetară, a standardelor și ambițiilor în fața acestor probleme globale. Deși politica comercială nu poate reacționa singură la toate provocările care necesită un răspuns la scară mondială, accesul la piața europeană, la întreprinderile sale și la peste 450 de milioane de consumatori reprezintă o pârgie pentru negociere, influență și stimulare pentru creșterea ambițiilor și a standardelor, care, până în prezent, nu a fost utilizată suficient.

Acordurile comerciale oferă, de asemenea, un cadru de cooperare cu țara parteneră, care ar trebui consolidat, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei privind politica comercială, în special prin includerea unor noi capitole privind sistemele alimentare durabile⁸.

În cele din urmă, anumite preferințe tarifare multilaterale sau bilaterale ale Uniunii Europene sunt deja condiționate de respectarea de către țările terțe a unor criterii specifice. De exemplu, așa-numitul contingent Hilton pentru importul de carne de vită și mânzat⁹ este rezervat animalelor care au fost crescute exclusiv pe pășuni, după înțărare. Acest instrument ar putea fi mobilizat din nou în contextul viitoarelor negocieri, ori de câte ori va fi cazul.

Aceste elemente ar permite consolidarea contribuției politicii comerciale a Uniunii la realizarea obiectivelor strategiilor „De la fermă la consumator” și „Biodiversitatea” și ar îmbunătăți coerența globală a orientărilor adoptate de Uniune.

---

⁸ Comunicarea Comisiei din 18 februarie 2021, Revizuirea politicii comerciale - O politică comercială deschisă, durabilă și fermă, COM(2021) 66 final, a se vedea punctul 3.2.6.

⁹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 593/2013 al Comisiei din 21 iunie 2013 privind deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, proaspătă, refrigerată sau congelată și pentru carnea de bivol congelată.

(v) Consolidarea acțiunii și a cooperării în cadrul organismelor de standardizare internațională

În același timp cu o politică activă de cooperare menită să încurajeze țările terțe care exportă bunuri către UE să adopte standarde de producție conforme cu cerințele noastre (inclusiv, după caz, în cadrul acordurilor comerciale), este important ca UE și statele sale membre să continue să se implice activ în organisme de standardizare internațională (în special *Codex Alimentarius*, CIPP și OIE) pentru a-și promova viziunea și valorile.

Întrebări

Pentru a contribui la procesul de reflecție privind modul de sprijinire a tranziției către sisteme alimentare durabile, protejând în același timp eforturile agricultorilor europeni în evoluția metodelor lor de producție, miniștrii sunt invitați să își exprime opiniile cu privire la următoarele întrebări:

- 1) Sunteți de acord cu constatarea din prezentul document cu privire la necesitatea de a consolida coerența politicilor sectoriale și a celei comerciale ale UE, în vederea atingerii obiectivelor Pactului verde european și ale strategiilor sectoriale ale acestuia, inclusiv în ceea ce privește produsele importate?
  - 2) Ce instrumente ar trebui mobilizate în mod concret pentru a asigura efectiv această coerență?
-